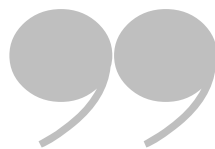

FARKAS ARNOLD LEVENTE

Nem megy

Egy, kettő, három,
négy, egy, kettő, három, négy.
Nem megy ide, és nem
megy oda, és nem teszi ezt,
és nem teszi azt, hogy ne
kelljen pénzt kiadnia. Viszont
nagy öröm ért, Csoboth Péter-
nek eszébe jutott a székely
kendő, és elküldte.

Egy alkalommal, amikor
stratégiai megfontolásból
át kellett engednie egy erődít-
ményt Aureliano Buendía ez-
redes csapatainak, két levelet
hagyott hátra neki.

Csak épp hogy elkomorodtam
utána.

A hangszóróból egyre erő-
sebben harsog a zene.

Első levél. Pócsmegyer, huszon-
kettő június tizenkettő, vasárnap.
Különlegesnek érzem magam,
mert el fogom égetni a levelei-
det. A második levél a legfon-
tosabb, mert két sort áthúztál
benne, de nem egyszerűen csak
áthúztad, hanem gyors tollmoz-
gásokkal igyekeztél olvasha-
tatlanná tenni. Pedig tudod,
hogy ezekért a zárójelbe tett,
áthúzott szavakért jöttem
a világra.

Egy, kettő,
három, négy, egy, kettő, három,
négy. Szóval volna miből
élnem, csak nagyon nehéz
hozzájutni.
Milyen bizottsággal, kérdem,
mondom a tolmácsnak, kérdje
meg. Nem fájtak neki a hulló
vakolatú,
foltos falak, a szürkés pók-
hálóval beszótt sarkok, a por-
lepte begóniák, a szúette gerendák,
a penészes
ajtófélfák és azok az alattomos
kelepcék sem, amelyeket a
múlt visszhangja állított
az útjába. Az életet se ki-
számítani, se kitervelni nem
lehet. A hangszóró harsog.